

شناسنامه امام هادی

حضرت امام علی بن محمد الهادی علیه السلام در نیمه ذیحجه، سال ۲۱۲ هجری در «صریا» متولد شد. نام مبارکش «علی»، کنیه اش «ابوالحسن»، و القابش: «نجیب»، «مرتضی»، «هادی»، «نقی»، «عالم»، «فقیه»، «امین»، «مؤمن»، «طیب»، «متوکل» و «عسکری» می باشد و مشهورتر از همه «هادی» و «نقی» است. پدر آن گرامی، پیشوای نهم، حضرت جواد علیه السلام و مادرش بانوی گرانقدر و با فضیلتی به نام «سمانه مغربیه» است که به «سیده ام الفضل» معروف بود. عمر آن حضرت اندکی کمتر از چهل سال یا ۴۱ سال و شش و یا هفت ماه بوده است. از این مدت، شش سال و پنج ماه با پدرش و ۳۳ سال و چند ماه، به قولی نه ماه، پس از وی زیسته که این مدت را دوران امامت و خلافت آن حضرت محسوب کرده اند.

ای نجل جواد ابن رضا حضرت هادی

بگرفته حسن بر تو عزا حضرت هادی

یک عمر ستم دیده ز جور متوکل

در آینه صبح و مسا حضرت هادی

دل سوخته از طعنه و از زخم زبان ها

خونین جگر از زهر جفا حضرت هادی

سیره هدایتی و فرهنگی امام هادی علیه السلام

امام علی بن محمد(ع)، رهبری و پیشوایی فکری و فرهنگی شیعیان را در عصری پرتلاطم و سرشار از فتنه و آشوب سیاسی در فاصله سال های ۲۲۰ تا ۲۵۴ هجری بر عهده داشت. آن حضرت، علاوه بر دارابودن مقام امامت الهی، از یک تربیت متعالی، بصیرت و آگاهی و هوش و دانش فرهنگی گسترده و رفتار فرهنگی والا برخوردار بود. امام هادی (ع) به همین سبب، برای مهندسی و راهبری فرهنگی، دارای استراتژی و انگیزه قوی فرهنگی بود. از این رو، دارای راهبرد برای رهبری و هدایت فرهنگ جامعه و نظام سازی فرهنگی، توسعه علمی و تربیتی بود. آن امام همام، با تأکید بر پیشرفت علم و دانش، توصیه به تعلیم و تولید علم و اندیشه، ایجاد کانون ارتباطات سرب و کالت، کادرسازی و تربیت نفوس، تدوین منشور سبک زندگی، وضع قانون و ترسیم حقوق شهروندی، تبیین قواعد همزیستی مسلمانان با اهل کتاب و مبارزه فرهنگی با رفتار جاهلی خلفای عباسی همچون متوکل، موفق به تغییرات فرهنگی در میان امت اسلامی گردید و مسیر را برای تحصیل سلامت و سعادت جامعه اسلامی هموار ساخت.

منشور مدون شیعه در عصر غیبت:

«زیارت غدیریه» و «زیارت جامعه کبیره»

زیارت غدیریه در واقع زیارت امیرالمؤمنین (ع) در روز عید غدیر خم است که به یک نوع امام شناسی است. امام علی النقی (ع) وقتی مردم جایگاه امامت در اجتماع را فراموش کرده بودند، با بیان زیارت غدیریه، مردم را نسبت به این جریان آشنا کرد. زیارت غدیریه، زیارتی است که بیشترین آیات قرآن در آن به کار رفته، بیش از ۵۰ آیه از قرآن کریم در آن ذکر شده است. در این زیارت نامه عملاً برخی از مصادیقی که منحصر بر شخصیت امیرالمؤمنین (ع) است را حضرت (ع) بیان کردند و نسبت به حاکمان بنی عباس افشاگری کردند. در زیارت غدیریه، امام هادی (ع) عملاً دارند ویژگی های دوران امام علی (ع) با دوران خودشان را مطرح می کنند. در این زیارت خصوصیتی برای امیرالمؤمنین (ع) مطرح می شود که منحصر به امام علی است: «وَأَرِثَ عِلْمَ النَّبِيِّينَ»، و غیره.

منبع:

<https://hawzah.net>

وقتی این حالت بر من عارض شد، گویا میل من از نجف تبدیل شد به میل به زیارت امام زمان (عج) لذا فردا و پس فردای آن روز عازم سامرا شدم .

ایشان می فرمایند آن چه در حالت خواب دیده بودم، تماماً در بیداری اتفاق افتاد. بنابراین از منظر ایشان، سندش همان مشاهده و دیداری است که ایشان در بیداری داشتند. از این رو حضرت تأیید فرمودند که این زیارت از جد مطهرشان است.

مرحوم مجلسی بزرگ، در شرح فارسی ای که بر کتاب مرحوم صدوق دارند، ضمن شرح زیارت جامعه کبیره، مطلبی را بیان می کنند. ایشان می فرمایند:

۲۸ سال قبل که برای زیارت امام امیرالمؤمنین (علیه السلام) به نجف مشرف شده بودم، برای این که زیارت با ربط و ارتباط باطنی اتفاق بیفتد، ابتدا ریاضتی برای خود مقرر کردم تا انسی پیدا کنم که آمادگی برای یک زیارت باطنی واقع شود. لذا روزها در مقام صاحب الزمان (عج) که در بیرون نجف هست، به سر می بردم و ریاضت سنگینی را انجام می دادم و شب ها می آمدم حرم و در حرم بیتوته می کردم.

ده روزی به این منوال گذشت. تحولی در من پیدا شد و این ریاضت ها ثمر داد. بعد از آن بیشتر معتکف بودم و شب ها پروانه وار دور ضریح حضرت می چرخیدم و طواف می کردم و گاهی هم در رواق عمران بیتوته می کردم. در دوره ای که در رواق عمران بودم، چیزی شبیه حالات مکاشفه به من دست داد و در آن حال دیدم در کنار روضه عسکریین هستم، یعنی در کنار قبر مقدس امام هادی و امام عسکری علیه السلام قرار دارم. دیدم بر روی قبر آن وجود مقدس، پوششی سبز است که از نظر طول و عرض و به این (ارتفاع، رفیع و بزرگ است. وجود مقدس امام زمان (عج) صندوق تکیه داده بودند. من به حالت مداحی شروع کردم زیارت جامعه را خطاب به ایشان خواندم. وقتی زیارت تمام شد، فرمودند: زیارت بسیار خوبی است. به قبر مقدس امام هادی علیه السلام اشاره کردند. عرض کردم: آقا این از جد شماست. فرمودند: بله. نزدیک شو و بعد فرمودند: داخل شو! داخل شدم. بعد فرمودند: الطافی به من فرمودند و این حالت از من برداشته شد.